

★ INHOUD ★

Hoofdstuk 1	Ongelukkige juf Linda	5
Hoofdstuk 2	Gelukkige juf Linda	13
Hoofdstuk 3	Milan	18
Hoofdstuk 4	Emma	23
Hoofdstuk 5	William	28
Hoofdstuk 6	Sofie	34
Hoofdstuk 7	Santiago	38
Hoofdstuk 8	Lucita	39
Hoofdstuk 9	Joris-Jan	45
Hoofdstuk 10	Lily	52
Hoofdstuk 11	Jesse	54
Hoofdstuk 12	Olivia	61
Hoofdstuk 13	Klaslokaal 13	62
Hoofdstuk 14	Amber	63
Hoofdstuk 15	Thomas	66
Hoofdstuk 16	Evert	69
Hoofdstuk 17	Mats	72

Hoofdstuk 18	Mirthe en Merel	76
Hoofdstuk 19	Daan	79
Hoofdstuk 20	Elias	85
Hoofdstuk 21	Iris	89
Hoofdstuk 22	Fatima	95
Hoofdstuk 23	Jasmien	99
Hoofdstuk 24	Benjamin	101
Hoofdstuk 25	Preeya	108
Hoofdstuk 26	Liam	110
Hoofdstuk 27	Kato	116
Hoofdstuk 28	Hugo	118
Hoofdstuk 29	Zoë	119
Hoofdstuk 30	Heel ongelukkige juf Linda	123

HOOFDSTUK 1

Ongelukkige juf Linda

Toen *ongelukkige* schooljuf Linda Lauwers op maandagochtend wakker werd, bedacht ze dat het weer een dag vol *ongeluk* zou worden. En ze kreeg gelijk.

Eerst deed ze te veel melk op haar toast en daarna te veel boter in haar koffie. Toen vergat ze haar paraplu. Het regende niet, maar ze gebruikte hem altijd om vogels weg te jagen. (Vreemd genoeg vonden vogels het fijn om juf Linda's haren uit te trekken.)

Op weg naar het werk kreeg de auto van juf Linda een lekke band. Niemand stopte om haar even te helpen. Ze had geen reservewiel, ze had haar mobiele telefoon thuis laten liggen en het begon te regenen. Toen ze bij het dichtstbijzijnde benzinstation aankwam, was de kassier ook nog eens heel onbeschoft. Hij snauwde: 'Als je mijn telefoon wilt gebruiken, ben je verplicht iets te kopen.'

Juf Linda keek in haar handtas. Het enige wat erin zat, was een muntstuk van twee euro. 'Wat kan ik kopen voor twee euro?'

De kassier wees drie dingen aan. Het eerste was een chocoladereep. Het tweede was een luchtverfrisser met dennengeur. En het derde was een loterijbriefje.

Juf Linda's tanden zaten vol gaatjes, dus liet ze de chocoladereep voor wat die was.

Juf Linda was heel allergisch voor dennen, dus bedankte ze voor de luchtverfrisser (nadat ze heel hevig had geniesd).

Dus koos juf Linda voor het loterijbriefje. Omdat ze vaak geen geluk had, stopte ze het zonder erbij na te denken in haar handtas. Ze zou toch niet winnen. Ze won nooit wat.

Nadat juf Linda het loterijbriefje had betaald, liet de kassier haar zijn telefoon gebruiken om een takelwagen en een taxi te bellen.

Toen juf Linda eindelijk op school aankwam, was ze drijfnat en veel te laat. De directeur keek haar boos aan toen ze zich op haar hakken door de gang haastte – *klik klak, klik klak, klik klak* – naar haar klaslokaal. Dat lokaal had nummer 13, wat zoals je weet een *ongeluk*sgetal is.

‘O, leerlingen, het spijt me vreselijk dat ik vreselijk te laat ben’, zei juf Linda. ‘Ik heb een vleselijke ochtend, ik bedoel, vreselijke ochtend achter de rug!’

Van haar zevenentwintig leerlingen waren er zesentwintig aanwezig. Santiago Santos zat thuis met een loopneus. (Het arme kind was heel vaak ziek.)

Van de zesentwintig leerlingen die aanwezig waren, waren er maar vierentwintig wakker. Van die vierentwintig speelden er zeven spelletjes op hun mobiele telefoon. Van de zeventien die overbleven, waren er vier aan het roddelen (dat is niet aardig) en waren er drie tekeningen aan het maken van konten (dat is heel grappig).

Van de tien leerlingen die overbleven, waren er vier op internet aan het surfen, waren er drie aan het praten over televisieprogramma's, waren er twee een stripalbum aan het lezen en was er eentje in haar neus aan het peuteren. (Ze had de neuskeutel bijna te pakken, maar kon er net niet bij.)

Maar van alle zevenentwintig leerlingen was er *niemand* blij dat de lerares er was. Ze hadden gehoopt dat ze een hele dag konden luiëren.

Tenminste, iedereen behalve Olivia had dat gehoopt. Olivia stak haar hand op, maar begon al te praten voor haar naam werd genoemd. 'Kunnen we nu eindelijk beginnen met de les

van vandaag? Ik wil zo graag dingen leren.' Olivia was heel slim, maar ook heel onbeleefd.

'Natuurlijk, natuurlijk!' zei juf Linda. Ze duwde haar bril omhoog op haar neus en probeerde haar vochtige haar glad te strijken (dat er door de vogels heel rommelig uitzag). 'Waarover zullen we vandaag eens leren? Laten we beginnen met de actualiteit.'

'Mijn vader zegt dat op dit moment het enige belangrijke nieuws ter wereld de loterij is', zei Kato. Er stond een paard op haar T-shirt en een paard op haar rugzak en ze droeg een haarspeld met een paard erop in haar haren. (Is het duidelijk dat ze dol was op paarden?) 'Op dit moment is de loterij *achtentwintig miljard euro* waard!'

'O, mijn hemel!' zei juf Linda. Ze schreef 28.000.000.000 op het bord. 'Dat is echt een heel groot getal, want het heeft negen nullen. Achtentwintig miljard euro is heel veel geld. Wie wil er een beetje rekenen?'

'Boe!' riepen een paar leerlingen.

‘*Ce cours est nul!*’ riep Hugo, wat in het Frans zoveel betekent als ‘Boe!’. Hugo kwam uit Frankrijk en sprak alleen Frans.

Juf Linda dacht weer aan haar loterijbriefje en haalde het uit haar handtas. ‘Laten we het wat leuker maken. Vanochtend heb ik een loterijbriefje gekocht. Dit loterijbriefje kost twee euro. Als ik vier euro win, hoeveel winst is dat dan?’

Alleen Olivia stak haar hand op.

‘Denk je dat je zult winnen?’ vroeg Lucita. ‘Ik heb gehoord dat de kans om de loterij te winnen *kleiner* is dan de kans om door de bliksem te worden getroffen.’

‘Ja, dat heb ik ook al eens in een artikel gelezen’, zei juf Linda. ‘Het is trouwens *veel* waarschijnlijker dat ik door de bliksem word getroffen dan dat ik de loterij win. Ik heb immers heel vaak *ongeluk*.’

‘Als je wint, mag ik dan een deel van het geld hebben?’ vroeg Fatima.